

Яўгенія ЯНІШЧЫЦ

ПРЫГАРШЧЫ СВЯТЛА

У паэтэс лірычнае адзенне,
Яно ў радках з заранак і аблог.
Ды колькі раз падманвалі надзеі
І адступаўся памагаты бог.

Нібы ў часы раскосага Батыя,
На сэрца словы пікай упадуць.
Ярлык прыkleяць самыя святыя
І грэшныя — упасці не дадуць.

Дзе час былы з паводкай весялосці,
Дзе шчыры поціск вернае руки?
Саманаіў растайней маладосці
Агнём на сэрцы выпіша радкі.

І змые час дурных здзіўленняў пену,
І пачуццё абвутліцца датла.
...Паэзія, — яна не знае тлену,
Калі ў душы хоць прыгаршчы святла.

«Пара любові і жалю», 1983 г.